

Tăcere

Ileana

Printre saloanele ascunse-n umbră
Se zbat încet, închise-n neputință,
Umbrele ce au fost cândva lumini
Și așteaptă mila harului divin.

Se uită și cerșesc cu ochi umili
Câteva resturi din paharul plin
Pe care tu acum îl ți măreț,
Uitând că vei plăti același preț.

Așteaptă în tăcerea cea adâncă
Îngerul Domnului să le aducă
Lăsându-i repede de suflet goi,
Sentința judecății de apoi.

Cei ce-o primesc sunt repede răpuși,
Pedeapsa vieții este greu de dus
Și-n paturile cu mâner de fier
Deacuma alte umbre mila cer.

Peste clădirea cu aspect divin
Se-ntinde clopot trist de cimitir.
Astăzi spre cer a mai zburat o ființă
Din liniștea salonului cu umbră.

Iar patul gol păstrează încă-n el
O amintire a omului de ieri
A omului ce a crezut că e
Eternitatea timpului prezent.